

תפילת השל"ה הקדוש לערב ראש חודש סיוון

מתוך הקדמת השל"ה לתפילה זו:

חלה עלינו חובת התפלה ובקשה להשי"ת בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך. ובמיוחד צריך זירוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם. ולבי אומר לי ששעת רצון לתפלה זו היא בערב ראש-חודש סיוון, שהוא החודש שבו ניתנה התורה ואז אנו נקראים בניו לה' אלקינו. וראוי שישבו בתענית, הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית: איסור והיתר, טומאה וטהרה וכל הענינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים. ואם אפשר לבעל אז להתענות הפסקה מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים תהיה תענית גמורה ככל דיני תענית צבור.

אתה הוא יי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משפראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין לאשתמודע אלהותך באמצעות תורתך הקדושה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, בראשית - בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה באו לנו מן יי אלהינו שני צוויים: כתבת בתורתך פרו ורבו, וכתבת בתורתך ולמדתם אתם את בניכם, והפננה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולכבוד בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יי מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנוני, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני פלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ונדבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך.

אָבינו אַב הַרְחָמֹן, תֵּן לְכֻלָּנוּ חַיִּים אַרוּכִים וּבְרוּכִים, מִי כְמוֹת אַב הַרְחָמִים
זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים, זְכַרְנוּ לַחַיִּים נְצִחִיִּים, כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּל אַבְרָהָם
אָבִינוּ לוֹ יִתְּיָה לִפְנֵיהֶ, וּפָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנוֹם לְבִרְכָּהּ, בִּירְאָתָהּ. כִּי עַל פֶּן
בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן מִלִּפְנֵיהֶ שֶׁיְּהֵא זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי עַד עוֹלָם זֶרַע כָּשֵׁר,
וְאַל יִמָּצָא בִּי וּבְזֶרְעִי וּבְזֶרַע זֶרְעִי עַד עוֹלָם שׁוֹם פְּסוּל וְשִׁמְץ, אֲךָ שְׁלוֹם
וְאַמֶּת וְטוֹב וַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וַיְהִי בְּעֵלֵי תוֹרָה, מְאִירֵי
מִקְרָא, מְאִירֵי מִשְׁנָה, מְאִירֵי תַלְמוּד, מְאִירֵי רִזָּא, מְאִירֵי מִצְוָה, מְאִירֵי גּוֹמְלֵי
חֻסְדִּים, מְאִירֵי מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וַיַּעֲבִדוּהָ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא
יִרְאָה חִיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וּגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי מַחְסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתֵן לָהֶם
בְּרִיאוֹת וְכַבּוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוֹמָה וַיְפִי וְחוֹן וְחֹסֶד, וַיְהִי אַהֲבָה וְאַחֻוָּה
וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִגִים הַגּוֹנִים מִזֶּרַע תַּלְמִידֵי חֻכְמִים מִזֶּרַע
צַדִּיקִים, וְגַם זְוִגִים יִהְיוּ כְּמוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זְכָרוֹן
אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.

אִתָּהּ יְיָ יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלִפְנֵיהֶ נִגְלוּ מִצְפּוֹנֵי לְבִי, כִּי כְּנֻנְתִּי בְּכָל אֱלֹהִים
לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל פֶּן עֲגִנִּי יְיָ עֲגִנִּי
בַּעֲבוּר הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְגִלְגָּלִם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים
לְהַיּוֹת הַעֲנָפִים דּוֹמִים לְשֶׁרֶשׁ, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רָגַל רַבִּיעִי בַּמֶּרְכָּבָה,
הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קֹדֶשׁ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִּי כָּל יְרֵא יְיָ הִהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיהֶ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁרִּיהֶ וְטוֹב לָהֶם: אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיָּה כְּשֶׁתִּלִּי זֵיתִים
סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ: הִנֵּה כִּי כֹן יִבְרַךְ גָּבֵר יְרֵא יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וִירְאָה בְּטוֹב
ירוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: וִירְאָה בָּנִים לְבָנֶיהָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה, יִקְרִים בָּנוּ הַפְּסוּק, וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אֲמַר יְיָ,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיהָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אֲמַר יְיָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵּי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לִפְנֵיהֶ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: